

ikke kommer med løfter om, at den vil aftage i fremtiden.

Et sådant bidrag vil virke og vil blive gennemført præcis som enhver anden direkte skat. Den bliver vedtaget i Folketinget. Den kommer til at stå på finansloven. Den rammer kollektivt og er altså uafhængig af forbruget af – i dette tilfælde – uddannelser. Kort sagt vil der være tale om et øget omkostningsniveau for danske virksomheder til skade for konkurrenceevnen.

At der lægges op til indførelse af en ny skattekruge, kan der heller ikke være megen tvivl om. Lovforslaget fastslår nemlig, at statens bidrag ikke reguleres i forhold til løn- og prisstigningerne, og så er det jo klart, at det er hensigten, at erhvervslivets bidrag over tid skal udgøre en stadig større del af de samlede udgifter, medmindre man altså tror på, at udgifterne til voksen- og efteruddannelse skal skæres ned i årene fremover, og det er jo ikke ligefrem det, regeringen og forligspartierne ser ud til at sigte efter.

Endvidere er der jo også mulighed for, at andre områder i finansieringsmæssig henseende kan lægges ind under AUF.

Hvis denne fremgangsmåde ikke kan overraske, har den retorik, som det hele er pakket ind i, til gengæld nået nye højder i kunstnerisk udførelse. I lovforslagets bemærkninger står der skrevet følgende: »I forhold til erhvervslivet forventes umiddelbart ingen administrative og økonomiske konsekvenser. I det omfang bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Uddannelses-Finansiering vælger at indstille, at der skal opkræves et arbejdsgiverbidrag, vil dette indebære øgede udgifter for erhvervslivet«.

Ja, det taler vist for sig selv. Lovforslaget medfører sikkert ikke de store udgifter, hvis arbejdsgiverbidraget ikke bliver sat i værk, men hvis man ser på statens bidrag og forventningerne til systemet, så bliver situationen nok noget hypotetisk.

Lovforslaget indebærer også, at der indføres øget mulighed for brugerbetaling i forbindelse med forbrug af kurser. Det kan der på mange måder være noget fornuftigt i, da der så i det mindste er en sammenhæng mellem forbrug og betaling. På den anden side kan øget brugerbetaling i sammenhæng med, at virksomhederne over en bank pålægges en skat, få uheldige konsekvenser.

Et flertal i Folketinget indfører AUF-bidraget, som en virksomhed vil opfatte som en skat. Samtidig indføres højere gebyrer og mindre

godtgørelse på de mere virksomhedsspecialiserede kurser, hvor det statslige tilskud aftrappes. Effekten kan herefter meget nemt blive, at nogle virksomheder vil reducere forbruget af kurser på grund af prisstigninger, samtidig med at deres uddannelsesbudgetter beskattes via AUF-bidraget, som ikke vil falde, såfremt ressourcerne i stedet går til de gratis dele af systemet.

Her er der i særdeleshed grund til bekymring på de små virksomheders vegne. Især virksomheder med meget få ansatte vil blive ramt uforholdsmæssigt hårdt af en ny VEU-skat, fordi de under alle omstændigheder vil være mindre tilbøjelige til at benytte efteruddannelse af den simple grund, at de få medarbejdere, de har, ikke kan undværes i den daglige produktion.

Der er ikke meget fornuft i at øge omkostningerne for de virksomheder, som vi samtidig ønsker skal udgøre en stor del af vækstgrundlaget for dansk økonomi i fremtiden.

Jeg kan se, at min tid er udløbet, og derfor vil jeg vende tilbage i anden omgang med yderligere bemærkninger. Det kræver disse lovforslag.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg bemærkede, at hr. Jens Vibjerg, Venstres ordfører, trak trækeffekten ud af stalden og talte om, at det var den, der skulle redde dansk erhvervsliv.

Men jeg vil godt spørge: Hvad er det egentlig, Venstre vil? For Venstre ude i amterne vil jo frygtelig gerne være med til at prioritere de kortuddannede, og Venstre i kommunerne har også givet udtryk for, at det er en god ordning, vi her har. Og mener Venstre virkelig, at trækeffekten kan bringe alle de kortuddannede videre? Hvor langt er det nu, vi er nået med 1,5 millioner danskere, der ikke engang kan opfylde de basale krav med hensyn til læse- og regnefærdigheder? Mener hr. Jens Vibjerg, at trækeffekten for de bedst uddannede kan løse problemet for de kortuddannede?

Så vil jeg godt have lov til at tage fat på det med de øgede omkostninger. Jeg vil spørge hr. Jens Vibjerg: Hvem er det, der har glæde af, at medarbejderne uddanner sig?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Hr. Jens Vibjerg behøver nu ikke være så bekymret. Hr. Jens Vibjerg brugte udtrykket: Hvis